

OŠ Ivane Brlić–Mažuranić Ogulin

Osnovna škola Ivane Brlić-Mažuranić Ogulin

OŠ Ivana Brlić Mažuranić -*Sinci smo Kľeka, viľina jeka, svoji na svom-*
556. Milenijska Šime Strikomana

Ogulin,
25. travnja 2017.

4. likovno-literarni natječaj „Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar“

18. travnja 2024.

Ivana Brlić-Mažuranić (1874.-1938.)

18. travnja 1874. godine, prije točno 147 godina, rodila se **Ivana Brlić Mažuranić**, jedna od najvećih spisateljica u povijesti hrvatske književnosti. Autorica Priča iz davnina i Šegrta Hlapića četiri je puta bila nominirana za Nobelovu nagradu, a mi smo, za obljetnicu njenog rođendana, i ove godine pokrenuli 2. likovno-literarni natječaj „Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar“ u koji smo uključili sve osnovne škole Republike Hrvatske. Za obljetnicu njenog rođendana, pripremili smo malu fotografsku kronologiju njezina života.

Ivana Mažuranić s četiri godine

Ivana Mažuranić rodila se u Ogulinu, u obitelji intelektualaca. Ivanin otac, **Vladimir Mažuranić** bio je pravnik i pisac, a djed pjesnik i hrvatski ban **Ivan Mažuranić**.

Ivana s 14 godina

S obzirom na obiteljsko podrijeklo, Ivana Mažuranić bila je vrhunski obrazovana, a prve književne pokušaje napisala je na francuskom jeziku. Ova fotografija snimljena je 1888. godine, a Ivana Mažuranić na njoj ima 14 godina.

S osamnaest godina se udala i preselila u Slavonski Brod. Fotografija je snimljena te 1892. godine.

Na fotografiji je prikazana sa suprugom, odvjetnikom **Vatroslavom Brlićem**.

Rodila je sedmero djece: kćeri **Nadu, Zoru, Zdenku i Nevu,** te **Vladimira i Nikolu** koji su umrli ubrzo nakon poroda. Ova fotografija je snimljena 1911. godine, a na njoj je, uz Ivanu, kćer Zdenka.

Ivana Brlić Mažuranić se, dok su joj djeca bila mala, književnim radom bavila samo u rijetkim slobodnim trenucima. Kasnije, kad su djeca bila veća, posvetila se ozbiljnije pisanju.

Čudnovate zgode Šegrta Hlapića proslavile su je 1913.

Najpoznatije djelo Ivane Brlić Mažuranić su Čudnovate zgode Šegrta Hlapića, koje su postale opće mjesto djetinjstva za praktički sve generacije nakon što je knjiga izašla 1913. godine.

Pročitavši knjigu «Čudnovate zgode šegrta Hlapića», remek djelo Ivane Brlić – Mažuranić, kritičar i književnik Antun Gustav Matoš je napisao:

«Napisati je mogaše samo genij matere. Genij hrvatske majke upućuje našu djecu na jedina dva načina našeg održanja: na rad i na poštenje.»

Sve su priče Ivane Brlić – Mažuranić izrasle iz etički čvrstog izgrađenog osjećaja svijeta. Sve ih proniče čuvstvo dobrote, čuvstvo samilosti prema slabijima i siromašnijima, vjera u pobjedu dobra, i vjera da nad svim čovječjim nastojanjima i činima bdi providnost, koja unatoč zapletima i teškoćama sve privodi konačnom i pravednom rješenju. Ti ideali dobrote i poštenja izvezeni su u svim djelima Ivane Brlić – Mažuranić ženskom rukom, u tako slikovitim i ljupkim šarama.

Poticaj su joj bili bistri izvori njezine mašte, stvaralačka snaga, volja da se ostvari dobrote i ljepote, i konačno ljubav prema ljepoti, ljepoti kao prema dobroti.

Djetinjstvo, kome se svi uvijek, a naročito u teškim trenucima vraćamo, postaje čarobnije upoznavanjem junaka naše sugrađanke, velike umjetnice iz svijeta pera – Ivane Brlić – Mažuranić.

Potomstvo svog plemenitog roda, razigranu maštu i vjeru u dobro uklesala je u djela s dubokom ljubavlju za hrvatsku domovinu i hrvatsku riječ. Njegovala je, voljela i obogaćivala «drevni, divni jezik naš» uvjerena da će upravo mladi naraštaji biti u stanju stvoriti djela neslućenih vrijednosti i koji će pronijeti slavu naroda kojemu pripadaju.

Svako dijete u Hrvatskoj u okviru svog školovanja nužno upoznaje Ivanina djela učeći tako daleko više od jednog poglavlja naše književnosti – ono uči što je ljubav u najvišem smislu riječi.

Svijet dječje mašte bio bi mnogo siromašniji kad ga ne bi ispunjavale Priče iz davnina i veseli šegrt Hlapić. Ivanine priče zbore o dječjim zgodama, nestašlucima, o razmaženosti, nespoznajima i svemu što prati svako djetinjstvo.

Ali, u svakom njenom djelu nalazimo izvorište dobrote, poštenja, radišnosti, ljubavi i ljepote.

Bila je prva žena koja je postala član Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti.

Fotografija snimljena 1912. godine, kada joj je izašla pjesnička zbirka Slike. Godinu potom objavila je Šegrta Hlapića, a 1916. godine još jedno svoje kapitalno djelo, Priče iz davnine.

Čak četiri puta nominirana je za Nobelovu nagradu: 1931., 1935., 1937. i 1938. godine. Pisala je do 1937. godine, a zbog borbi s depresijom počinila je samoubojstvo 21. rujna 1938. godine u Zagrebu.

Zbog velike zasluge književnice koja je svojim djelom proslavila i pronijela ime Ogulina i njegovih osobitosti diljem svijeta, 1991. godine, svi djelatnici tadašnje OŠ Jure Kaurić donijeli su jednoglasnu odluku o preimenovanju škole u Osnovna škola Ivane Brlić – Mažuranić Ogulin. Budući da mladi naraštaji trebaju učiti prije svega o ljubavi prema čovjeku, pravdi, Bogu, nemoćnima i nastradalima, sve će to naučiti proučavajući Ivanino djelo. Početkom 1991. g. škola je promijenila ime u Osnovna škola Ivane Brlić – Mažuranić te je prva u Ogulinu izvršila preimenovanje. Od 1991. godine, na dan rođenja Ivane Brlić – Mažuranić, 18. travnja, obilježava se Dan OŠ Ivane Brlić - Mažuranić. Uz Dan škole i 125 – tu obljetnicu rođenja Ivane Brlić – Mažuranić, Škola dobiva svoj grb s motom škole koji se udomaćio kao naša prepoznatljivost. Stihovi su to iz Poputnice Kleku Ivana plemenitog Zajca «Sinci smo Kleka, vilina jeka – svoji na svom» i svečanu pjesmu – himnu škole «Hvala ti, hvala, Ivano».

Od osnutka škola djeluje u staroj školskoj zgradi u centru grada izgrađenoj 1891. g. na prijedlog našeg prvog bana pučanina, Ivana Mažuranića, djeda slavne spisateljice Ivane Brlić - Mažuranić. Školska zgrada tijekom stoljeća dograđivana je, obnavljana i adaptirana, ali unutar njenih stambenih zidova nikad nije zamro veseli, bezbrižni, dječji smijeh. Tako je ime plemenite obitelji Mažuranić u školi udvostručeno, a kroz njega se prožimaju hrvatska povijest i hrvatska književnost, a mi dobro znamo da je i naša povijest i naša hrvatska književnost velika i da nas sve duboko veže za hrvatsko rodno tlo.

4. likovno-literarni natječaj "Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar" za učenike osnovnih škola Republike Hrvatske

Po četvrti put, OŠ Ivane Brlić–Mažuranić Ogulin organizira susret **dječjeg likovnog i literarnog stvaralaštva „Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar“** u spomen na Ogulinku i hrvatskog „Andersena“ Ivanu Brlić–Mažuranić koja se istakla kao slavna umjetnica „od pera“ u domovini i svijetu.

Cilj našeg natječaja je njegovanje literarnog stvaralaštva te likovne i vizualne kulture učenika, poticanje pisanog i umjetničkog izražavanja, upoznavanje s likom i stvaralaštvom slavne spisateljice Ivane Brlić–Mažuranić kao i kreativna razmjena s učenicima i učiteljima iz osnovnih škola cijele Republike Hrvatske.

Tema ovogodišnjeg likovnog natječaja je: kroz strip prikazati jedan ulomak iz priče „Ribar Palunko i njegova žena“.

Motivi: Strip

Ključni pojmovi: strip, kadar, plan, rakurs, kompozicija, tekst, crta, boja, ploha

Likovi: Palunko, žena, sin, Morski Kralj, Zora Djevojka, morske djevice

Likovna tehnika/kiparska tehnika: crni flomaster i drvene bojice

Nastavno područje: plošno oblikovanje

Veličina formata: papiri iz likovne mape prema dobi autora i navedenoj likovnoj tehnici

Zadatak: Osmisli i nacrtaj strip na temu priče „Ribar Palunko i njegova žena“, (ne treba cijela priča, može samo ulomak). Priču prikaži u obliku table (jedne strane stripa) koja se sastoji od 6 do 8 kadrova. Osmisli naslov stripa (nije nužno da naslov teme bude isti naslovu stripa). Tekst neka bude uredan i čitljiv. U realizaciji stripa koristi različite planove i oblike kadrova.

Tema literarnog natječaja je: „Sreća nije blago kraljeva, već obitelj na okupu.“

Razrada teme: Prihvatit ćemo prozne i pjesničke radove koji tematiziraju situacije između izbora bogatstva i obiteljskoga zajedništva kao što to obrađuje priča „Ribar Palunko i njegova žena“. Moguće je kao polazište postaviti i likove iz navedene priče.

Svim učenicima i njihovim mentorima zahvaljujemo na uloženom trudu i odazivu!

Dobrodošli i sretno!

Ravnateljica: Anđelka Salopek, mag .prim. educ.

Nagrađeni likovni radovi

Na 4. likovno-literarnom natječaju sudjelovale su ukupno 22 osnovne škole iz Republike Hrvatske.

Na likovnom natječaju sudjelovalo je 14 osnovnih škola.

U likovnom natječaju sudjelovala su ukupno 44 učenika i 16 mentora što je ukupno 60 sudionika.

Povjerenstvo za odabir likovnih radova radilo je u sastavu: Adriana Vukelja, dipl. učiteljica s pojačanim programom iz područja likovne kulture, Marija Domitrović, mag. prim. educ., Adrijana Magdić, mag. prim. educ.

Povjerenstvo je nagradilo 6 likovnih radova i pohvalilo je 6 radova.

U mlađoj kategoriji učenika 3.-5. razreda nagrade su osvojili:

1. Nikol Škrtić, 5. r., OŠ Barilović
2. Benjamin Lipovac, 5.r., OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice
3. Tena Vašarević, 5.r., OŠ Dragutina Tadijanovića Petrinja

U starijoj kategoriji učenika 6.-8.razreda nagrade su osvojili:

1. Bruna Martinović, 6.r., OŠ Lučko
2. Katarina Emilia Bjerk, 6.r., OŠ Viktorovac, Sisak
3. Kiara Hegedić, 6.r., OŠ Breznički Hum

Čestitamo i ostalim pohvaljenim učenicima i mentorima! Njihova imena kao i fotografije radova možete pročitati i pogledati u nastavku.

Nagrađeni likovni radovi u kategoriji učenika 3. - 5. razreda

Nikol Škrtić, 5.r., OŠ Barilović

Benjamin Lipovac, 5.r., OŠ Antuna i Ivana
Kukuljevića, Varaždinske Toplice

Tena Vašarević, 5.r., OŠ Tadijanovića Petrinja

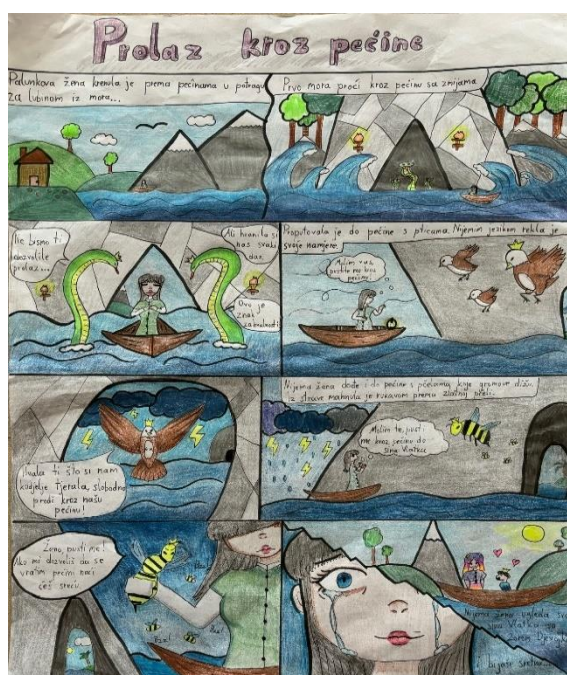
Nagrađeni likovni radovi u kategoriji učenika 6. - 8. razreda

Bruna Martinović, 6.r., OŠ Lučko

Katarina Emilia Bjerk, 6.r., OŠ Viktorovac Sisak

Kiara Hegedić, 6.r., OŠ Breznički Hum

Nagrađeni literarni radovi

Na literarnom natječaju sudjelovalo je ukupno 8 osnovnih škola iz Republike Hrvatske.

U literarnom natječaju sudjelovalo je ukupno 28 učenika i 10 mentora što je ukupno 38 sudionika.

Povjerenstvo za odabir literarnih radova radilo je u sastavu: Marija Kolić, školska knjižničarka, Irena Bertović, nast. raz. nast., Jasmina Prerad, učitelj raz. nast., Ivana Kirasić Munjas, dipl. učiteljica s pojačanim TZK.

Povjerenstvo je nagradilo 6 literarnih radova i pohvalilo je 6 radova.

U mlađoj kategoriji učenika 3.-5.razreda nagrade su osvojili:

1. Bruno Gubić, 5.r., OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška
2. Bruna Prugovečki, 3.r., OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina
3. Sara Ruškan, 5.r., OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška

U starijoj kategoriji učenika 6.-8.razreda nagrade su osvojili:

1. Sara Madarić, 7.r., OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška
2. Marin Ilić, 6.r., OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec
3. Sara Piteša, 7.r., OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko

Čestitamo i ostalim pohvaljenim učenicima i mentorima! Njihova imena kao i radove možete pročitati u nastavku.

Nagrađeni literarni radovi u kategoriji učenika 3. - 5. razreda

Sreća nije blago kraljeva, već obitelj na okupu

Želim najnoviji Playstation, ići ove godine na more, možda i u Gardeland, Jordan tenisice i koji euro uštedjeti u kasici. To su mi najveće želje i mislim da bih bio najsretniji kad bi se ostvario barem jedan dio želja s popisa i nekako mi se čini da to uopće nije velik ni tako skup popis. Mami i tati sigurno neće biti problem ispuniti moje želje jer ipak sam ja njihov sin i uz to sam i dobar učenik u školi.

Ponekad se mama i tata ljute jer stalno nešto želim i tražim, ali ja mislim da nisam nimalo drugačiji od svojih vršnjaka. Stalno mi govore da postoje djeca koja nemaju ovoliko kao ja i da sam zapravo jako sretan jer živim u kući s roditeljima. Donekle ih razumijem jer i sam vidim da nemaju sva djeca oko mene skupu odjeću ili neke najnovije uređaje za igranje igrice. Pitam se zato je li samo ono što imamo od stvari dovoljno za sreću? Jesu li kraljevi sretni u svojim dvorcima? Siguran sam da jesu, ali znam da ne mogu dobiti dvorac da bih bio sretan. Ma ni ne treba mi dvorac, dovoljna mi je moja soba u kojoj sam ja kralj.

Moja obitelj je mala, ali složna i sretna. Kad sam imao četiri godine, tata se jako razbolio i jedina želja mi je bila da se što prije vrati iz bolnice i da opet bude stalno s nama. Kad se napokon vratio kući nakon mjesec dana, bio sam najsretniji na svijetu. Zapravo, i zaboravio sam kakav je to bio osjećaj sreće. Nakon toga dobio sam mlađeg brata pa je sreća u našoj obitelji bila još i veća. I danas najviše volim kad se s mamom i tatom igram u dvorištu ili kad gledamo filmove vikendom. Je li to sreća? Paaa....rekao bih da je. Često čujem kako odrasli govore da je sreća u malim stvarima. Kad bolje razmislim, za mene bi to bila mamina torta od sira, prva visibaba na travnjaku, prvi snijeg zimi, igra s bratom i prijateljima, dobra utakmica na televiziji. Male stvari doista čine život ljepšim pa moje želje s početka sad nekako djeluju nevažne i prolazne.

Obitelj je mjesto gdje vlada ljubav i, kad je na okupu i svi su zdravi, tada nema veće sreće. Zato, ne trebaju mi Playstation, i nove tenisice, želim samo da su svi u mojoj obitelji sretni i da smo uvijek jedni s drugima!

Bruno Gubić, 5. razred, OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška

Mašta i zbilja

U školi smo slušali bajku Ivane Brlić-Mažuranić, Ribar Palunko i njegova žena. Zamišljam da i ja sretnem Zoru-djevojku koja ispunjava želje. Sve bi tada bilo moguće.

Poželjela bih da su oblaci od šećerne vune i da se do mile volje mogu valjati u njihovom slatkom zagrljaju. Uspijem li ostati budna, pojela bih i par komadića šećernih oblačića. Imala bih točkasta krila kojima bih mogla letjeti iznad najviših planina. Mogla bih se ponekad pridružiti ptičicama koje bi veselo skakutale oko starog bunara i pile njegovu osvježavajuću vodu.

No, tada se sjetim svoje obitelji i prijatelja. Ne bih željela da ostanu sami. Iskreno, ni je ne želim biti bez njih. Ono što bih zapravo trebala poželjeti je zdravlje, beskrajna ljubav obitelji i, na kraju, da svijet tako za mene bude dostojan riječi savršenstvo.

Ostvarenje svih želja moguće je samo u bajkama i snovima. Meni je to dovoljno. Uživam dok maštam ali želim život onakav kakav je sad i nikada ga ne bih mijenjala ni za što na svijetu.

Bruna Prugovečki, 3. razred, OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina

Obitelj je najvažnija

Bila sam vrlo mala kad se to zbilo. Bilo je ljetno doba i ja sam ljetovala kod bake. Već se spuštao prvi mračak i uštap se dizao nad selom. Sjedila sam na terasi s bakom. Cestom je prolazio neki čovjek u zlatno bijeloj odjeći. Iz aviona se vidjelo da je najbogatiji u selu. Živio je sam u velikoj kući.

- Jadan čovjek...promrmljala je baka.

- Zašto, bako, pa on je najbogatiji u selu? odgovorila sam zbunjeno.

- Eh, milo moje, nije zlato sve što sjaji.

Ja sam ju zbunjeno pogledala i rekla:

- Kako misliš bako, zlato u crtanim filmovima uvijek sjaji. Kakvo bi to zlato bilo, a da se ne vidi sjaj njegov?

- Ne mora zlato uvijek biti neka neprocjenjiva materijalna stvar, uporna je bila baka dok me je pokrivala ružičastom dekom.

- A što onda jest zlato? upitala sam.

- Zlato je ono što će te uvijek voljeti bez obzira na sve, rekla je baka.

Dugo sam razmišljala o bakinim riječima. Kad sam napokon shvatila, tiho sam izustila:

- Pravo zlato je obitelj...

Sara Ruškan, 5. razred, OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška

Nagrađeni literarni radovi u kategoriji učenika 6. - 8. razreda

Sreća nije blago kraljeva, već obitelj na okupu

Bliži se najveći kršćanski blagdan Uskrs. Za mene trinaestogodišnjakinju, posebno je to razdoblje kad, oslobođena od školskih obveza i briga, uživam okupljena oko svojih najmilijih u pripremi svih onih tradicionalnih slavonskih jela koje vrijedne ruke naših majki, sestara i baka s ljubavlju za svoje obitelji pripremaju. Posebno me obradovalo kad sam doznala da će ove godine oko uskršnjih priprema u našem obiteljskom domu sudjelovati i moja baka Anka koja već drugu godinu živi sama nakon smrti svoga supruga, a moga djeda Ilije. Iako je prošlo već dvije godine, i danas se živo sjećam djedovih priča iz njegovih dječaćkih dana, pustolovina po prostranim slavonskim poljima s prijateljima ili šetnji s našim zajedničkim psom Šapom po selu. Sada, djeda više nema, baka je slabije pokretna, a Šapa je gotovo oslijepio pa ga baka nerado pušta s lanca bojeći se da mu se nešto loše ne dogodi. Najviše mi djed nedostaje upravo u predblagdansko vrijeme jer se moja obitelj, već tradicionalno, okuplja za zajedničkim stolom u vrijeme velikih blagdana.

Dok sjedim pokraj tople peći u dnevnom boravku, iz kuhinje se širi miris toplog domaćeg kruha i bakine štrudle od jabuka s cimetom. Zvuci jutarnjeg crkvenog zvona odjekuju prostranom slavonskom ravnicom, a ja, pogledom kroz prozor, čeznutljivo tražim proljetno sunce koje stidljivo proviruje iza gordih oblaka. Majka je otišla na tržnicu po bakinim uputama kupiti potrebne namirnice za uskršnji ručak, a otac pokupiti mog petogodišnjeg brata Luku iz vrtića. Pri povratku obećao je baki i majci da će svratiti u mesnicu po uskršnju šunku i usput kupiti bocu skupocjenog crnog vina kakvo odrasli članovi moje obitelji piju samo u posebnim prilikama.

„Zvrr, zvrr“, vibrirajući zvuk dolazne poruke na mobitelu prenuo me iz razmišljanja. „Pozdrav iz Saas Feea! Uživam u zemlji čokolade, sira, vina i skijanja! Ovdje je pravi raj na zemlji iz kojeg nikad ne bih poželjela otići.“ Bile su to riječi koje su uz vedro i nasmijano lice moje prijateljice Petre odjevene u luksuzno skijaško odijelo i sa sunčanim naočalama marke Dolce&Gabbana uokvirenih cirkonima na uglovima stajale u opisu fotografije. Petra je moja dugogodišnja prijateljica, naše prijateljstvo seže iz vrtićkih dana. Nekada smo bile jako bliske, zajedno proslavljale rođendane, išle na svetu misu, povjeravale si tajne, satima vrijeme provodile u našem obližnjem parku komentirajući događanja u gradu i razgovarajući o prvim simpatijama. No, u posljednje vrijeme više nismo tako bliske i naša se nekadašnja druženja i razgovori sada svode na razmjenu kratkih poruka putem digitalnih uređaja. Naime, Petra se ubrzo, nakon što su joj se roditelji razveli prije nepune tri godine, s majkom preselila u hrvatsku metropolu i vrlo rijetko posjećuje svog oca i rodni kraj. Majka joj se preudala za bogatog poduzetnika koji je za Petru „najbolji očuh na svijetu“ jer joj u životu „osigurava sve što poželji“. Te Petrine želje podrazumijevaju svakodnevno uživanje u materijalnim stvarima, odijevanje po posljednjoj modi i kupnju skupocjenih čuda suvremene tehnologije o kakvima mi djeca iz malih sredina možemo samo sanjati. „Bez staraca, u društvu najbolje škvadre na svijetu, u luksuznom švicarskom kampu punih osam dana.“ Ne trebam ni spominjati kako pod najboljom škvadrom

na svijetu smatra prijateljice i prijatelje nekoliko godina starije od sebe, koji su zalučeni „čarima“ ovozemaljskog (materijalnog) svijeta. „Može li bolje?! Nastavlja ona ovaj put šaljući uz tekst niz opuštajućih emotikona poput najvjernije pripadnice *Z generacije*.

Zar je to ono što njoj, u ove blagdanske dane, pruža najviše sreće i ljubavi? Kako je moguće da se ljudi tako promjene? Iz nekada nježne i skromne djevojčice iz male sredine postala je mlada buntovnica kojoj su izlasci na najpoznatija zagrebačka mjesta, ljetovanja po razvikanim europskim plažama i zimovanja u svjetski opremljenim kampovima postale centar njezina svijeta i izvor najvećeg zadovoljstva i radosti. Pokušavam, zureći u njezinu fotografiju koja prikazuje našminkanu tinejdžericu kao s naslovnice najmodernijeg sportskog časopisa iza koje prkosno proviruju Švicarske Alpe, vidjeti tračak nostalgije za onim nekadašnjim vremenima kada smo bezbrižno uživale neopterećene materijalnim stvarima. U tom trenutku suza mi klizne niz oko spoznavši koliko smo nas dvije, u tako kratkom vremenu, postale toliko različite.

„Što to muči moju unuku?“ baka glasom pomalo zabrinutim sjeda pokraj mene grleći me. „Sada sam malo ljubomorna što i za vrijeme praznika vrijeme radije provodiš za mobitelom nego razgovarajući sa svojom bakom. Tuga dušu razara, ali tvoj najmiliji ju spašava,“ smiješeći se reče baka. Te su me bakine riječi trgnule poput djeteta koje je, trčeći bosonogo, nagazilo na ježa. Zagledavši se u njezine još uvijek vedre iako, zubom vremena načete, umorne oči, plave poput najljepšeg nebeskog svoda, shvatih snagu bakinih riječi. Bogat nije onaj koji puno ima, već koji puno daje – daruje toplom riječju, osmijehom, dobrodušnim vedrim pogledom. Baš poput moje drage bake. Dok smo, tako zagrljene, uživale u našim zajedničkim trenucima, čule smo dobro poznati sićušni, ali zvonki glas: „Bako Anko, je li jućak gotov?“ gledajući nas bistrim dječjim pogledom stajao je pokraj nas moj brat Luka, bakin mezimac, dok su se s vrata, ozarenih lica i punih vrećica u rukama, smiješili naši roditelji.

Baš u pravo vrijeme! Rućak je spreman. Blagujmo zajedno, djeco moja, i veselimo se jer smo najbogatiji kad smo na okupu naglašava baka kao da mi čita misli dok ja s kauća, s osmijehom na licu, promatram svoju zadovoljnu obitelj.

Sara Madarić, 7. razred, OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška

Sreća nije blago kraljeva, već obitelj na okupu

Iako imate puno novaca, na kraju možda nećete biti sretni kao što nije bio ni Palunko. On je želio biti bogat, ali nije brinuo za obitelj. Prolazio je kroz mnoge probleme te je tek na kraju shvatio da je obitelj puno važnija od bogatstva.

Imate li veliku kuću, skup auto i mnogo novaca, to vam ništa neće značiti kada budete stari. Novac nije mjerilo sreće jer nije bitno koliko novaca imaš, nego što imaš u duši. Jesi li razuman, skroman i voliš li pomagati ljudima u nevolji? Kako se ponašaš prema članovima svoje obitelji?

Kako se ponašaš prema drugim ljudima? Sve je to vrlo bitno i utječe na razvoj čovjeka.

Bitno je imati obitelj koju voliš i na koju možeš računati u svakom trenutku. Moja obitelj jako mi je važna i sretan sam što imam normalne i zabavne roditelje. Mama sprema ukusna jela i kolače te brine da imam novu i čistu odjeću. Tata mi pomaže s teškim zadaćama, vozi me na treninge, zajedno vozimo bicikl i idemo na plivanje.

Moji roditelji uvijek mi stoje na raspolaganju te bez njih ništa ne bi bilo isto. Čovjek bez obitelji siromašan je čovjek.

Marin Ilić, 6. razred, OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec

Sreća nije blago kraljeva, već obitelj na okupu

Bogatstvo nije samo sjajno zlato,
sve to preko noći može postati blato.

Bogatstvo nije niti hrpa novca,
niti trofeji slavnoga lovca.

Većeg bogatstva za mene nema
kad mama kuću za blagdane sprema.

Tada peče kolače i pite fine,
raduju se tete, sestre, bake i strine.

Već s vrata svi se veselo smiju,
sjedaju za stol, jedu i piju.

Za mene bogatstva većeg nema
kad se obitelj okupi bez problema!

Sara Piteša, 7. razred, OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko

Popis učenika, mentora i škola sudionika u likovnom stvaralaštvu

Popis sudionika za likovni natječaj 3. - 5. razred

ZAPORKA	IME I PREZIME UČENIKA	RAZRED	ŠKOLA	MENTOR
ZRAKA 45691	Lara Jurišić	4.	PŠ Cerovac Vukmanički	Ana Prepolec Padežanin
BOŽUR 35016	Jakov Brozović	4.	PŠ Cerovac Vukmanički	Ana Prepolec Padežanin
LJUBIČASTA 30303	Benjamin Lipovac	5.	OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske toplice	Viktorija Balog Mikac
KADAR 51233	Leona Jurša	5.	OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske toplice	Viktorija Balog Mikac
RIS 14444	Doris Hokman	5.	OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice	Viktorija Balog Mikac
ČOKOLADA 11114	Lada Plišo	5.	OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice	Viktorija Balog Mikac
HRČAK 26895	Elena Kuzjak	5.	OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića Varaždinske Toplice	Viktorija Balog Mikac
MALI 18894	Patrik Latin	3.	OŠ Slava Raškaj Ozalj	Mirjana Petrunić
KIST 54321	Tena Škof	3.	OŠ Dragutina Domjanića Sveti Ivan Zelina	Lucija Lisičak
LJUBAV 15278	Gabriela Tučkar	4.	OŠ Donja Stubica	Kristina Čajko
SRETNJA 52032	Mia Kucelj	4.	OŠ Donja Stubica	Kristina Čajko
ZVIJEZDA 19456	Helena Lisak	4.	OŠ Donja Stubica	Kristina Čajko
MESSI 699420	Jakov Božić	4.	OŠ Donja Stubica	Kristina Čajko
LEPTIR 42021	Lana Škrtić	5.	OŠ Barilović	Anka Grman
SVJETLO 52022	Nikol Škrtić	5.	OŠ Barilović	Anka Grman
PAS 12345	Mia Vidović	5.	OŠ Barilović	Anka Grman
DODO 12345	Dorota Rodak	4.	OŠ Barilović	Anka Grman
MIMI 12013	Mirna Mataković	4.	OŠ Barilović	Anka Grman
JAKI 45678	Jakov Knežević	4. K1	OŠ Vladimir Nazor Virovitica	Adriana Piljek
CVIJET 56381	Ema Dmitrović	4.	OŠ Gvozd	Mirjana Šeović
VODA 59914	Dragan Radićanin	4.	OŠ Gvozd	Mirjana Šeović
MORE 53326	Kristina Vidović	4.	OŠ Gvozd	Mirjana Šeović
MAČKA 12346	Ana Božičević	5.	OŠ Dragutina Tadijanovića Petrinja	Kristina Roksa
PAS 11121	Sofia Licitar	5.	OŠ Dragutina Tadijanovića Petrinja	Kristina Roksa
BARBIE 56789	Tena Vašarević	5.	OŠ Dragutina Tadijanovića Petrinja	Kristina Roksa
FLAŠA 12345	Anja Kokan	5.	OŠ Dragutina Tadijanovića Petrinja	Kristina Roksa

Popis sudionika za likovni natječaj 6. – 8. razred

ZAPORKA	IME I PREZIME UČENIKA	RAZRED	ŠKOLA	MENTOR
LEPTIR38654	Leona Šargač	6.	OŠ Vladimir Nazor, Budinščina	Biserka Pučak
MIŠICA67123	Mihaela Prepolec	6.	OŠ Vladimir Nazor, Budinščina	Biserka Pučak
BUBICA84868	Lorena Keliš	6.	OŠ Vladimir Nazor, Budinščina	Biserka Pučak
PLES 19101	Lota Panjković	6.	OŠ Viktorovac, Sisak	Irina Đurić
TEHNIČKAOLOVKA 02031	Katja Mirilović	6.	OŠ Viktorovac, Sisak	Irina Đurić
MAČKA 62611	Mia Majstorić	6.	OŠ Viktorovac, Sisak	Irina Đurić
MJESEC 28531	Dora Kozarić	6.	OŠ Viktorovac, Sisak	Irina Đurić
LIKOVNI 27693	Katarina Emilia Bjerk	6.	OŠ Viktorovac, Sisak	Irina Đurić
LOPTA 54321	Bernard Pomper	6.	OŠ Visoko	Valentina Matejak
NOGOMET 12345	Jakov Pomper	6.	OŠ Visoko	Valentina Matejak
bajka77880	Vesna Pucak	6.	OŠ Breznički Hum	Kiara Hegedić
SUDBINA33333	Bruna Martinović	6.	OŠ Lučko	Mila Pandžić
milica14809	Milica Maksimović	5.	OŠ Dvor	Petra Špišić
viktorija49821	Iris Viktoria Anđelić	7.	OŠ Dvor	Petra Špišić
hrvatski33333	Karla Ninković	6.	OŠ Mato Lovrak Nova Gradiška	Bernardica Domorad
ribar55555	Izidora Glavičić	6.	OŠ Mato Lovrak Nova Gradiška	Bernardica Domorad
Slika50000	Dora Orešković	6.	OŠ Mato Lovrak Nova Gradiška	Bernardica Domorad
ljubav11111	Franka Pristaš	6.	OŠ Mato Lovrak Nova Gradiška	Bernardica Domorad

Popis učenika, mentora i škola sudionika u literarnom stvaralaštvu

Popis sudionika za literarni natječaj, MLAĐA KATEGORIJA (3. - 5. razred)

ZAPORKA	IME I PREZIME UČENIKA	RAZRED	ŠKOLA	MENTOR
Tratinčica88776	Bella Borošak	5.	OŠ Antuna Mihanovića Klanjec	Dragica Gajšak
MAČKA12356	Mara Nikolac	3.	OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina	Željka Peras
sreća86321	Bruno Gubić	5.	OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška	Sanela Jurić
mrkva11111	Sara Ruškan	5.	OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška	Sanela Jurić
Mihy10044	Mihaela Katanić	3.	OŠ Zorke Sever, Popovača	Mirjana Šinković
Kety01104	Katja Pavličević	3.	OŠ Zorke Sever, Popovača	Mirjana Šinković
MORE78314	Tin Marenščak	3.	OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina	Željka Peras
KOKOŠ86542	Bruna Prugovečki	3.	OŠ Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina	Željka Peras

Popis sudionika za literarni natječaj, STARIJA KATEGORIJA (6. – 8. razred)

ZAPORKA	IME I PREZIME UČENIKA	RAZRED	ŠKOLA	MENTOR
Cvijet33233	Petra Petek	6.	OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec	Dragica Gajšak
Obitelj90909	Marin Ilić	6.	OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec	Dragica Gajšak
zlato54321	Marija Erjavac	8.	OŠ Dubovac, Karlovac	Antonia Colnar Mance
sreća91119	Dora Kužnar	6.	OŠ Ksavera Šandora Gjalskog Zabok	Lucija Laljak
magija00123	Zoi Štajminger	6.	OŠ Vladimir Nazor Pisarovina	Iva Mikša
MAČKA44555	Sara Piteša	7.	OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko	Manuela Valenčić
bogatstvo25898	Marko Ciglar	6.	OŠ Ksavera Šandora Gjalskog Zabok	Lucija Laljak
šuma33333	Maša Lončarić	6.	OŠ Ksavera Šandora Gjalskog Zabok	Lucija Laljak
sara09061	Sara Madarić	7.	OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška	Sanela Jurić
Majka12121	Zora Habajec	6.	OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec	Dragica Gajšak
Sunce32145	Klara Kralj	6.	OŠ Antuna Mihanovića, Klanjec	Dragica Gajšak
obitelj00000	Nikola Tuđa	6.	OŠ Ksavera Šandora Gjalskog Zabok	Lucija Laljak
34769FRODO EKO	Josip Ferenčina	8.	OŠ Dubovac, Karlovac	Matea Obajdin
ŽUTA BANANA55555	Lana Blažan	6.	OŠ Dubovac, Karlovac	Matea Obajdin
LIJEPA KASIOPEJA12030	Zoea Benković	6.	OŠ Dubovac, Karlovac	Matea Obajdin
mitologija12345	Franka Banovčić	6.	OŠ Mato Lovrak Nova Gradiška	Bernardica Domorad
tenis12345	Tena Paurić	6.	OŠ Mato Lovrak Nova Gradiška	Bernardica Domorad
SUNCE11223	Lorena Božić	7.	OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko	Manuela Valenčić
BUBAMARA77777	Denisa Pojer	7.	OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko	Manuela Valenčić
KNJIGA33224	Marija Samsa	7.	OŠ Ivana Gorana Kovačića Vrbovsko	Manuela Valenčić

Potomstvo svog plemenitog roda, razigranu maštu i vjeru u dobro uklesala je u djela s dubokom ljubavlju za hrvatsku domovinu i hrvatsku riječ. Njegovala je, voljela i obogaćivala «drevni, divni jezik naš» uvjereni da će upravo mladi naraštaji biti u stanju stvoriti djela neslućenih vrijednosti i koji će pronijeti slavu naroda kojemu pripadaju.

